

1.1 Въпрос Вяра и знание.

През последните години това е един много обсъждан въпрос. Очертават се три концепции за връзката между вяра и знание, затова се те обичаят помежду си и има еднаква противоположност между вяра и знание.

- 1) на първо място е знанието и се отрича вярата
- 2) на първо място е вярата и се отрича знанието
- 3) д-лицата на вяра и знание.

1) Знанието не може да унищожи и да замени вярата. Това е психологически признак. Когато на науката се мисли с вяра във всякакъв вид, вярват в различни същества, вярва в прогреса, в законите на природата, в справедливостта, в науката и др. Науката отрича разума и се основава на разума, основава се на опита и ограничава опита. Дори и на хората на науката е все по ясно, че науката е просто некомпетентна при решаване на въпроси относно вярата, откровението, чудото и др.

Заманката на вярата със знанието е отказ от свободата, от свободния избор, и от волята, това означава унижава човек, а не го издига. Някоя философия не може да доведе вяра или да замени вярата, тя може да доведе до вярата и да отстрани някои препятствия за достигането до нея.

1) Вярата не може да замени знанието. Не може вяра да се решават въпросите на физиката и химията.

Не може с текстовете от Св. Писание да се възразява срещу изворите на науката. Вярата е свободен морвинг, а науката е тежък трудов дълг, възломок на човека.

3/ Взаимноотношението м/у вяра и знамение е гостостъпство в съвременния свят. Този анализ прихваща и вяра и знаменето и се счита за усткова една лъжлива връзка между вяра и знамение.

Кант е основоположник на рационалистичен възглед на спора между вяра и знамение. Той прихваща вярата, защитава нейната автономност и независимостта и от знаменето. Той е рационалист, отхвърля всичко чудесно, рационализира вярата, въвежда религията в пределите на разума и не допуска иррационалността на вяра. Не разрешава религията противоположна на знаменето.

Вярата е разкриване на невирните неща а знаменето е разкриване на вирните неща. Знаменето е принудително, а вярата е свободна. Всеки акт на знамение започва със възприемане на даден резултат, обвързка в себе си прихода, задължителност и изключва свободата на избор.

Вярата не познава граници, вярата е акт на свободна любов, не изисква доказателства, гаранции - прихода.